

Josep M. Corominas
PORTAVEU DE CIU A OLOT

RETALLADES O GESTIÓ EFICIENT?

Al llarg d'aquests darrers mesos el govern socialista de Madrid ha decidit continuar amb la política de les tisores -aviat ja no sé si haurem de parlar d'alguna cosa més que de tisores!- i ha plantejat la no execució o parada en sec d'algunes obres i infraestructures públiques de l'Estat. Evidentment, les empreses constructores, amb algunes de les quals m'he reunit en l'àmbit local, parlen d'una situació de greu risc de desaparició o, com a mínim, d'una important afectació en les seves plantilles que, a diferència de les grans multinacionals, compten bàsicament amb treballadors de la comarca. Plou sobre mullat! I tot això passa pocs mesos després que el mateix govern **Zapatero** dediqués molts euros als Plans E que han servit, en massa ocasions, per asfaltar carrers i millorar vore-res, obres necessàries però que no comporten cap valor afegit ni tampoc responen en la majoria d'ocasions a cap estratègia o planificació d'una ciutat, entre d'altres motius perquè els ajuntaments no van tenir ni el temps necessari per plantejar-les adequadament.

Tot plegat és fruit d'un govern que viu de la improvisació, que camina sense rumb i

que empen les mesures i les polítiques segons per on bufa el vent... Mentrestant, els ciutadans vivim perplexos i desanimats a aquest galimaties de governs socialistes a Madrid, a Catalunya i a Olot.

Als olotins també ens ha tocat de ben a prop la retallada. De moment no s'ha publicat a la premsa, però podeu estar ben segurs que també la notarem. I ho notarem en una obra que molts olotins i olotines considerem prioritària perquè és una oportunitat per obrir noves perspectives per a la nostra comarca, parlo de la variant d'Olot. A l'Estat li correspon realitzar el tram que va des de l'acabament actual de l'autovia A-26 fins a trobar-se amb la part de variant que correspon a la Generalitat. A més, aquest tram inclou la construcció d'un túnel que ens ha d'unir amb la Vall de Bianya i d'aquí seguir cap a Ripoll, Puigcerdà i França. Fa pocs mesos, membres de l'equip de govern socialista de l'Ajuntament d'Olot ens anunciaven la presentació d'un avantprojecte, vinculat a la redacció dels estudis que estava fent el *Ministerio de Fomento*, que definiria el traçat i seria el tret de sortida per començar l'obra. Però ara, a Madrid, ja ens han dit que el que no està licitat i adjudicat queda aturat i sense data de realització.

En aquest sentit, en la trobada que vam fer a Olot amb els alcaldes de Sant Cugat del Vallès, **Lluís Recoder**, de Vic, **Josep M. Vila d'Abadal** i de Figueres, **Santi Vila**, vàrem coincidir que actualment és imprescindible prioritzar aquelles inversions que permetin generar riquesa i no només despesa. Millorar les comunicacions d'Olot amb Vic o amb Ripoll i la Cerdanya genera oportunitats i a partir d'aquí riquesa. Fer la variant d'Olot suposa poder desenvolupar al màxim les potencialitats de l'Eix Vic-Olot-Figueres, possibilitant l'obtenció del màxim rendiment a una infraestructura d'un cost molt elevat -amb l'error del tres carrils- i que ara és infrautilitzada i queda amputada en arribar a la Vall d'en Bas.

Donar continuïtat, tot i que amb altres característiques, a l'A-26 fins a Ripoll i a partir d'aquí connectar-nos amb la Cerdanya i França comporta millorar les comunicacions comarcals però, també, significa una inversió estratègica pel futur d'Olot i de la nostra comarca. Significaria, per exemple, estalviar temps als olotins i garrotxins per anar a treballar als diferents polígons de la comarca o permetria afavorir el creixement industrial, base econòmica de la nostra comarca i que necessita, urgentment, el de les diferents administracions.

Tots estarem d'acord que la crisi ens obliga a prendre mesures extraordinàries, no obstant, considero que abans de prendre-les, qui governa s'ha d'esforçar en prioritzar-les, en valorar el seu impacte (el positiu i el negatiu de no fer-la) a nivell dels diferents territoris. El que no és acceptable, incomprensible per a la majoria de ciutadans, és observar dia sí dia també com el govern pren decisions contradictòries o de manual de parvulari: pugem els impostos i reduïm la despesa, sense valorar el com, sense respondre el perquè, en fi, sense criteri perquè, en definitiva, tenim un govern que forma part del problema. La percepció dels ciutadans és que al llarg d'aquests darrers anys s'ha perdut el temps i, el que és pitjor, s'han malbaratat recursos públics en promeses electoralistes i en polítiques inadequades, recursos que ara trobem a faltar extraordinàriament.

És imprescindible disposar d'un bon govern, d'un govern que tingui una fulla de ruta, una estratègia i un lideratge creïbles, capaç de tirar el país endavant, malgrat representi importants sacrificis. Lamentablement, ni a Catalunya ni a l'Estat Espanyol els governs han demostrat tenir criteris coherents i lideratge, més aviat han demostrat el contrari. El nostre país necessita un cop de timó i estic convençut que ens els propers mesos veurem canvis importants pel que fa a qui té la responsabilitat de governar.